

50: 1 Տաղ աղթամբ՝ յ ս՛բ խ՛շիկն ասացե՛լ

Քե՛ղեցկայշէն տաճար քոյին գօվելի. գօվելի,
նման վերնուլն սիճնի. անման² . . . . լուսայցնցուղ
աղբիւր շնորհաց հայաստ՛ն ազգի. ծարաւելոցս ար-
5 բուցանէ շնորհիւն յ՛ս . . . , , . . . ի:

Բախջանական պ՛տկերք⁵ քոյին ցանկալի ցան-
կալի — քանդակագործ. քիրամեան ձեւին. անման²
լուսացնցուղ աղբիւր շնորհ՛ց հայաստան ազգի ծա-
ւե՛լ . . .

10 Ի վաեւուչ զանկագայտուն⁴ զառուցե՛լ գո՛ցել
երկրորդ խորանն ի մօտէսէ յօրինեալ անման² լու-
սացնցուղ աղբւր շնորհաց հայաստ՛ն ազգի ծր՛ւլ

Գումարմամբ սբ՛յ խաչին քմպէթահար լույս
տաճարին միշտ ցոլանար մէջ ցերէզին. հաստատուն

15 լուսացնցուղ աղբիւր շնորհաց հայագս.

Ոգովն լցե՛լ ս՛բն Գագիկ շինե՛լ տաճար եօթն-
պ՛տիկ քանրդ սողոմ՛ն և . . . . աիկ. լուսաճ՛նձ
(= լուսաճաճանշ ?) լուսացնցուղ աղբիւր շնորհաց
հայաստ՛ն ազգի արբո՛ց (= արբուցանէ ?).

20 Բամից գնդից թագաւոր՛ցն խորհուրդ ետուն
ըստ միմեանց և շ՛նեսցուք խորանս եօթ՛ց բաճրա-
պերձ լուսացնցուղ աղբիւր շնորհաց հայաստ՛ն:

---

¹ Ձ. նօտրդ. D. — Թէ այս և թէ յաջորդ տողերը պատկա-
նում են միեւնոյն գրչին. երկուսն էլ ձայնագրական խազեր ու-
նին, որ ցոյց է տալիս, թէ երգուելու համար են գրուած. հեղի-
նակի անունն է Գրիգոր, ինչպէս տեսնում ենք տների առաջին
տառերից: Բազմակէտերը հեղինակինն են:

² անշուշտ ուղղելի՛ աճնման.

³ Մեր արգի բարբառներից շատերում այս բառն անեղա-
կան է:

⁴ Ձ. զանկագայ տուն.